

Ukas hoved

FOTO: TORE SANDBERG

Helt Konnerud

CD
Veslemøy Solberg
«Gullmåne»
 Nordicae

Konnerud er ikke bare Jonas Fjeld. Veslemøy Solberg og Sven Ohrvik har lagt sjelen i førstnevntes nye plate «Gullmåne».

Bortimot umulig å plassere i bås. Med elementer fra både kabaret, jazzklubb, barneplater og norsk populærmusikk som har fått både mor og far til å synge på kjøkkenet i flere generasjoner.

NASJONALROMANTIKK. Registeret er kort og godt imponerende, og både arrangementene, musikalske øyeblikk som Ohrviks piano på «Norge, mitt Norge» og fløytepartiet på

åpningslåten, samt mye vakker sang, forteller at dette ikke er noe venstrehandsprodukt. Det er en nasjonalromantikkens sus over tradelåta «Folkevisen», som nok vekker flotte vestlandsminner med en ung Sissel Kyrkjebø.

Eller noe av den fantastiske balladefølelsen som Peter Jöback har hatt størst suksess med når han tar tonene helt ned. «Den finaste guten» vil brette ut mange smil i så måte.

FAMILIEPLATE. To-tre barnesanger i voksenatmosfæren ville kanskje gjort seg bedre på en egen plate da Veslemøy tydelig har mye inne. Men gjør også at platen føles som en familieplate på en bra måte.

Barn i tidsklemma på «Aftensang for travle barn». Mors «Ti små cellulitter» som lekes bort på med utgangspunkt i barnesangen «En og to og tre indianere». Veslemøy prikker inn de lyse sidene av barnesynet.

Mest spennende blir det når hun lar seg inspirere av André Bjerkes dikt «De voksnes fest». Moderlig varmt tar hun for seg

barns ønske om å leve i de voksnes verden. Litt mer under huden.

OPPRIKTIG. Det overpositive kan fort bli et glansbilde det blir vanskelig å ta inn over seg og tro på. Det fins mange gamle viser med en moral man nesten ikke kan tro for sine egne øyne, og det er litt av den følelsen her.

Men Veslemøy lykkes igjen med platens oppriktighet, og hun kan jo mer om de gamle sangtradisjonene enn de fleste. Eventyrbildet – det bekymringsløse, lekne og smertefrie – tegnes med et smil og føles ekte.

Låter som «La humla suse» med tekstlinjen «lev for livet er nå», og «se for deg at du klarer det – så gjør du det-følelse» på «Du kan bli det du vil» kunne lett krysset grensen til det patetiske. Positive sanger som garantert kan brukes i terapeutisk sammenheng.

GJENTAKELSE. «Gullmåne» har spenstige øyeblikk og. Den kan fint spasere nedover Norges Broadway i revyklassisk

JOHNNY ANDREASSEN

«Gullmåne» har spenstige øyeblikk og. Den kan fint spasere nedover Norges Broadway i revyklassisk stil.

stil. Med elementer av en Ole Paus-leken tekst i gospeltakt om graviditeten sett fra en kvinne. Eller en Øystein Sunde-aktig tekst om opplevelsen av sin mann på morsomme «Banjomann».

Dette er en plate å leve til, enten du er gammel eller ung. En plate å synge til om du liker å synge. Og en plate som er umulig å se i VG-liste sammenheng.

Det er et kvalitetsstempel i dagens vell av klisjépregede plateutgivelser. Min favoritt er «Hustavle anno 2008» som kom på platen med «X» for ti år siden. Eneste låt jeg helst vil slippe er «En liten sommersang». «God sommer»-frasen som gjentas og gjentas og den litt identitetsløse popformen tiltaler meg ikke. Jeg er jo tross alt i ferd med å grave fram juleplatene!